

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΜΑΚΡΥΑ ΣΤΑ ΞΕΝΑ

Όταν υπέρειν, που έλαμψε στο μέτωπο τους τό φωτοστέφχνο μήχανης.

Ο Πέτρος τί κάνει, κυρίως μου; Ήπως πηγάνει αύτες τις ημέρες;

Τό διότι, γιατρέ μου. Ούτε τα καλύτερα, ούτε τα κακύτερα. Τώρα κοιμάται.

—Α, καλύτερα. Αγήστε τον να ήσυχον, άγηστε τον να κοιμηθεί. Ούπως τόδε ξεκουάζει. Αλλως τα σύμερα γίλια να δημοσιεύει, κυρίως μου, γιατί θέλει μια μιλύδωση μαζιά λιγάκι.

—Μά, άγνωστης, γιατρέ μου. Τρέχει τόποτα.

—Οχι, δχ, τίποτα γεώτερο. Ήπως στα μπαλόνια νά καθήσουν και θά μου κάνετε μια χάρη νά μου έστημάστε ενα διληγούμενο καθηρέ.

—Η καίτη έγέλεται. Ηξερε την άδυντα του καλού γιατρού. Πολλές φορές έρχονται, τότε ποδέν ήταν άκομα δρωστος δέ Πέτρος νά καλύστοι μαζύ τους στα μπαλόνια τής διάλητης.

Τους δρεσεή συντριβής, οφιά τους, ήταν όμως έλευθέρα.

(Συνεχεία)

ΔΙΑΚΙΔΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ

Σχήματα

Σχήματα

Πατρινά Ημερούγκια

Στά πεταχτά

Ζωηρή κίνησας παρετηρήσαμε στη λαϊκή άγορά του «Μαρκάτου».

—Έπολήθησαν πολλά κοτόπουλα, λαχανικά ήμερα και αγριά καθώς και πολλά πορτοκάλια.

—Ποιότιτες έξαιρετικές τούδιν ήτην Αθήνας μαρίκι και τόνι μάρλο τους πάνε είχε παραγγελθεί στην Τσούλια, γιατί ήταν άστες, κυρίως μου, γιατί θέλει μια μιλύδωση μαζιά λιγάκι.

—Μά, άγνωστης, γιατρέ μου. Τρέχει τόποτα.

—Οχι, δχ, τίποτα γεώτερο. Ήπως στα μπαλόνια νά καθήσουν και θά μου κάνετε μια χάρη νά μου έστημάστε ενα διληγούμενο καθηρέ.

—Η γιατρός έτυχε νά είναι των τόπων της ταύτη των 250 και τόνι 3 δραχμών.

—Τόδιασάκια, πόσα συνηθίζουν για άστοκαλούν το δασύλιον ή Πατρινοί, με τις λιακάκιες άστηνακίες, άγριας μισής έπισκεπτοντας πολλές.

—Ισούσαν πάντας έκεινον που με την εύκαιρια του περιπάτου πάντας τα δασύλιαν, έπισκεπτοντας κατά τα σταύρων του Ραδιοφωνικού μας Σταθμού και παραλούσθων την λειτουργίαν του.

—Προβλέπεται ότι σήμερα θα γίνουν πολλές έκδρομες.

—Τόδια η έπιστημα είναι έκδρομοι κατά Σωματεία, δύο και ολ...άνετης θέσης έπισκεψών πρός το υπαίθριο.

—Άπο της άρχης του σταφιδικού έπους έπροχθες, έξι θήρων πάνταν έποι ιμαντές τούδιν 7.651.507 χιλιόγραμμα πατέρισμαν.

—Ο προχθεινός άγριος φόνος της Ήμερας κρατεί άκαμπα σε άναστασάσι το φιλήσκυο πρόσατοι.

—Τόδιασάκια, έβωσε έντολή νά είλεγχουντας τα δέλτοντα την

δράγανον τα έκτελοντα την

</div